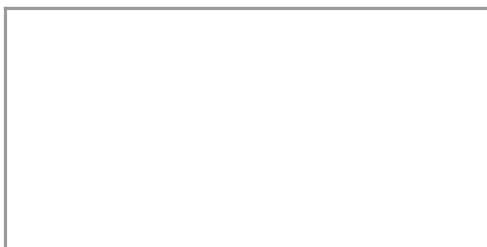

Geoblockering: Rådet enas om att avlägsna hinder för e-handel

Den 28 november 2016 enades rådet om ett utkast till förordning om förbud mot omotiverad geoblockering mellan medlemsstaterna.

Geoblockering är en diskriminerande praxis som hindrar nätkunder från att komma åt och köpa produkter eller tjänster från en webbplats baserad i en annan medlemsstat.

Utkastet till förordning syftar till att avlägsna diskriminering som grundar sig på kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort och till att öka e-handeln.

”

"Att kunna handla via nätet från ett annat EU-land på samma villkor som lokala kunder är något som många medborgare förväntar sig i dag. De nya reglerna mot omotiverad geoblockering kommer att avsevärt förbättra e-handelsekonomin och ge medborgarna tillgång till ett bredare utbud av varor och tjänster. Detta är endast möjligt om man kan garantera säkerheten för och förtroendet hos både köpare och säljare. Med vårt beslut i dag, bara några månader efter det att förslaget lades fram, har vi banat väg för ett snabbt inledande av förhandlingarna med Europaparlamentet och ett eventuellt slutförande nästa år".

Peter Žiga, rådets ordförande och Slovariens ekonomiminister

Överenskommelsen, som nåddes med kvalificerad majoritet, kommer att fungera som rådets gemensamma ståndpunkt inför förhandlingarna med Europaparlamentet enligt EU:s ordinarie lagstiftningsförfarande.

Huvudpunkterna i rådets text är följande:

Syfte och tillämpningsområde

Huvudsyftet med förslaget är att förhindra diskriminering av konsumenter och företag när det gäller tillgången till priser, försäljning eller betalningsvillkor vid köp av produkter och tjänster i ett annat EU-land.

Dess tillämpningsområde är i linje med [tjänstedirektivet](#), som undantar viss verksamhet såsom finansiella tjänster, audiovisuella tjänster, transporttjänster, hälsovårdstjänster och sociala tjänster.

De nya reglerna står i överensstämmelse med övrig gällande EU-lagstiftning som är tillämplig på gränsöverskridande försäljning, såsom upphovsrättslagstiftningen och unionslagstiftningen om civilrättsligt samarbete, särskilt Rom I-förordningen och Bryssel I-förordningen.

Lika tillgång till varor och tjänster

Enligt de nya reglerna finns det tre situationer då näringsidkarna inte får diskriminera kunder när det gäller de allmänna villkor –

inbegripet priser – som de erbjuder vid försäljning av varor och tjänster. Detta gäller när näringsidkaren

1. säljer varor som levereras till en medlemsstat till vilken näringsidkaren erbjuder leverans eller som hämtas på en plats som överenskommit med kunden,
2. tillhandahåller tjänster som levereras elektroniskt, såsom molntjänster, datalagerhanteringstjänster, webbhotell och brandväggstjänster; detta gäller inte tjänster vars huvudsakliga egenskap är att tillhandahålla åtkomst till eller användning av upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade produkter, eller försäljning av upphovsrättsskyddade verk i immateriell form, såsom e-böcker och onlinemusik,
3. tillhandahåller tjänster som tas emot av kunden i det land där näringsidkaren är verksam, såsom hotellövernattningar, idrottsevenemang, biluthyrning och inträdesbiljetter till musikfestivaler eller nöjesparker.

Till skillnad från prisdiskriminering kommer prisdifferentiering inte att förbjudas. Näringsidkarna har alltså rätt att erbjuda olika allmänna villkor för åtkomst, inbegripet priser, och att lämna riktade erbjudanden till vissa grupper av kunder på vissa territorier.

Dessutom är näringsidkarna inte skyldiga att leverera varor till kunder utanför den medlemsstat till vilken de erbjuder leverans.

Betalningstransaktioner

Förordningen förbjuder omotiverad diskriminering av kunder med avseende på betalningsmedel. Näringsidkarna får inte tillämpa olika betalningsvillkor på grund av kundens nationalitet, boplatssort eller etableringsort.

Åtkomst till webbplatser för e-handel utan diskriminering

Näringsidkaren får inte blockera eller begränsa kundernas åtkomst till näringsidkarens onlinegränssnitt på grund av nationalitet eller boplatssort.

Om en näringsidkare blockerar eller begränsar kunders åtkomst eller omdirigerar kunder till en annan version av onlinegränssnittet måste denne lämna en tydlig förklaring.

Passiv försäljning

Enligt den allmänna riktlinjen kvarstår vissa undantag som är tillåtna enligt EU:s konkurrenslagstiftning. Ett exempel är situationer där näringsidkarna är bundna av ett avtal med en leverantör som kräver att de begränsar sin passiva försäljning (dvs. försäljning där säljaren inte aktivt vänder sig till kundens verksamhet). I dessa fall gäller den nya förordningen inte.

Vad händer nu?

Förhandlingarna mellan rådet, Europaparlamentet och kommissionen börjar så snart Europaparlamentet har enats om sin ståndpunkt.

Bakgrund

Kommissionen lade fram det ursprungliga förslaget för rådet och Europaparlamentet den 25 maj 2016. Det grundar sig på artikel 114 i EU-fördraget.

Det lades fram tillsammans med kompletterande lagstiftningsförslag om gränsöverskridande pakettleveranstjänster och en översyn av förordningen om konsumentskyddssamarbete, i syfte att gå vidare mot integreringen av en verklig inre marknad.

I sina slutsatser av den 25–26 juni 2015 betonade Europeiska rådet vikten av strategin för den digitala inre marknaden och uppmanade till åtgärder för att genomföra strategins nyckelkomponenter, bland annat genom att undanröja de återstående hindren för fri omsättning av varor och tjänster som säljs online samt ta itu med omotiverad diskriminering på grund av geografiskt läge.

- [Allmän riktlinje om utkastet till förordning mot geoblockering](#)
- [Kommissionens ursprungliga förslag till utkast till förordning mot geoblockering](#)

Press office - General Secretariat of the Council of the EU

Rue de la Loi 175 - B-1048 BRUSSELS - Tel.: +32 (0)2 281 6319

press@consilium.europa.eu - www.consilium.europa.eu/press